

ЕЖЕДНЕВЕНЪ БЮЛЕТЕНЪ

5 ст.

На Благотворителния комитетъ за граждански грижи.

5 ст.

Отъ щаба на дѣйствующата армия.

9 Ноември 1916 год.

Македонски фронтъ:

Освѣнъ обикновенъ артилерийски огънь и патраулни схватки друго нѣма нищо важно за отбѣлѣзване по цѣлия фронтъ.

Ромънски фронтъ:

По Дунавския брѣгъ въ нѣкои участъци артилерийски и пушеченъ огънь.

Двѣ германски роти съ група австро-унгарски монитори направиха единъ малкъ десантъ на лѣвия брѣгъ срѣщу западния изходъ на Бленския каналъ и принудиха неприятелската брѣгова охрана да се разбѣга; ротитѣ се завърнаха съ нѣколко плѣнника и една зарядна кола.

Въ Добруджа слаби схватки между прѣднитѣ части.

По Черноморския брѣгъ спокойно.

Вечеренъ часъ.

Младий човѣче, ако обичашъ лучезарността въ живота, душевния миръ, божествената безгрижностъ, трѣбва да се съюзишъ противъ страха. Страхътъ произтича отъ себелюбието. За тоя който туря надеждата си и всичкото си щастие въ собствената си личностъ, заповѣдта е: *трепери!* Въ тая долна областъ на живота, гдѣто се срѣщатъ само интереси и егоистични стремления, нѣма нито минутна сигурностъ. Мжжественъ човѣкъ е тоя, който се хвърля въ общест-

венія водовъртежъ заради истината, правдата, защитата на слабия, спасение на Отечеството.

Само тоя разбира защо има глава на плѣщитѣ си, който знае, да я сложи заради правдата. Само тоя е живъ и се наслаждава отъ живота, който поради любовта си къмъ другитѣ е готовъ въ всѣки моментъ да се жертвува.

Когато попитали единъ младъ войникъ, слѣдъ първото сражение въ което участвувалъ, какво изпитвалъ тамъ, той отговорилъ:

—Бѣше ме страхъ да се не уплаша, ала не се уплашихъ.

Храбрый момъкъ! Да се опитаме да му приличаме: нека всѣ-

кога да се боимъ да не би да се уплашимъ, и никога не ще ни е страхъ.

Староврѣменнитѣ стоици имаха, между другитѣ и този максимъ: *nil mirari*—на нищо не се очудвай. Смыслътъ му е ясенъ. То ще рече: не трѣбва да се оставяшъ на нѣщата и хората за да те владѣятъ, да те плашатъ, забъркватъ. Човѣкъ трѣбва да пази хладнокръвието си, да остава господаръ на себе си и на всички впечатления, който възприема. Ако е въпросъ за едно, добро правило, несъмнено това е умѣстно! Такъво правило е като добъръ успокоителенъ и подкрѣпителенъ душъ. Слѣдъ като го възприеме, човѣкъ има по-ясенъ погледъ, по твърдъ юмрукъ и по-добъръ ходъ. Да си спомняме често тая стара дума, която е укрѣпавала и подържала куража на толкова хора. На тия които я възприематъ за девизъ, тя е оказвала услуга като сигуренъ и прѣданъ приятелъ, които хваща ржката ви въ смутнитѣ часове и ви казва:

Мжжество, спокойствие, смисленостъ, и всичко ще се уреди!

Кой е герой? Това е човѣкъ по-едъръ отъ другитѣ, човѣкъ който живѣе по-интенсивенъ и по-широкъ животъ, отколкото масата; сжщество което е съсърдоточило въ духътъ си, въ сърдцето си възжеленията на цѣла епоха и имъ е дало могщъ изразъ. Или още, това е случаенъ нѣкой човѣкъ, излѣзълъ изъ мрачната глупа, за да извърши само едно дѣло, но тѣй велико, тѣй хубаво, че го обезсмъртява.

Геронтъ сж на чело на всѣко

велико движение. Тѣхния примѣръ е заразителенъ. Добродѣтелята имъ е прилѣпчива. Тѣ иматъ привилегията да запалватъ всъжду свѣтлината, жизнерадостната надеждата. Тѣ сж спасителкитѣ въ безнадежнитѣ врѣмена, водачи въ мрачнитѣ дни, пионери на бѣдащето, чисти и благородни жертви, които умираатъ за правдата и истината, за да имъ пробиятъ пътъ въ живота. Само опитността може да ни разкрие дълбокния миръ, смѣлостта, мъжествената радостъ, съ които се изпълва сърцето, когато човѣкъ дойде да пие отъ тоя шуртищъ и изобилень изпоръ.

Спирамъ, безъ да съмъ успѣлъ всичко да изкажа.

Германо-Австрийски БЮЛЕТИНЪ.

Варна-Франга. 9 XI 1916 г.

ФРАНЦИЯ. Опитътъ на англичанитѣ и французитѣ да атакуватъ между Лесаръ и Бушовезне, както и южно отъ р. Сомъ при Брестоаль бидоха осуетени отъ нашия прѣграденъ огънь.

РУСИЯ. По фронта на баварския принцъ Леополдъ отъ двѣтъ страни на пѣтя Зломовъ — Тарнополь оживень артилерийски огънь.

По фронта на Ерцъ-херцогъ Карлъ. Въ сѣверната частъ на планината Георгиу бидоха отблъснати руски атаки. Въ областта Гьолгесъ германски войски атакуваха и отхвърлиха назадъ руситѣ отъ завзетитѣ имъ отъ порано позиции.

Югозападно отъ прохода Ротентурмъ нашитѣ войски прѣминаха областта Байоси и прѣвозеха Совдецъ съ височинитѣ по двѣтъ му страни. Плъгнихме 150 души ромѣнци и взехме 2 орѣдия пляч-

ка. Ромѣнскитѣ атаки тукъ останаха безъ успѣхъ, както и тия въ областта на Прѣдълъ и Вулканскитѣ планини.

БАЛКАНА. Въ Добруджа схватки между разузнавателни части.

Въ Македония безъ промѣна.

Въ Италиянския фронтъ безъ промѣна.

Въ Албания при Воюса негдѣ значителенъ артилерийски огънь.

ИЗЪ ПРЕСАТА. Потопени отъ подводници сж слѣднитѣ параходи: 1) английския „Ратова Ханскъ“ 3871 тона, „Жонъ Валесъ“ 4072 тона, „А. Б. Довиченъ“ 1640 тона, „Карлъ Хумблъ“ 3823 тона, английския пощенски параходъ „Арабия“ 4883 тона. Всичкитѣ му пасажери на брой 437 души сж спасени: Французката гемия „Недумасъ“ 165 тона, „Сайлингъ Луцкъ“ 276 тона, Италиянския параходъ „Остмаркъ“ 4400 тона, Норвежкия параходъ „Фернландъ“ и „Реиме“ 913 тона.

БЕРЛИНЪ. На 28 октомврий Имперския канцлеръ прие въ залата на конгреса една седмочисленна депутация отъ Полша начело съ директора на Варшавския университетъ и прѣдъ нея произнесе слѣдната рѣчь:

„Двѣтъ съюзни империи желаятъ шото самостоятелна Полша подъ управлѣнието на своя кралъ да бѣде въ тѣсенъ съюзъ, особено воененъ съ тѣхъ. Ний се стараемъ не само да се възобнови самостоятелния животъ на народа, но ще гледаме чрѣзъ добра подготовка да създадемъ самостоятелни управителни наредби чийто успѣхъ ще подпомага.

Основитѣ на тоя съюзъ трѣбва за момента да бѣдатъ твърдо поставени и образуването на държавата еднажъ за винаги здраво положено. Нашитѣ бѣдаши приятелски отношения трѣбва въ съгласие и общо да сж насочени къмъ великата цѣль и да намѣрятъ изризъ въ държавния, политическия и стопанственъ животъ. Съюзнитѣ империи сж твърдо увѣрени, че Полската държава ще оправдае довѣрието, което и се възлага и сме убѣдени, че Полша съ пълна вѣра ще прѣдаде сѣдбата си на двѣтъ империи освободителки и на наша страна съ сигурность ще съдѣйствува за закрѣпването на постигнатата и великата цѣль, която прѣслѣдваме.

Нека Богъ помогне нашето дѣло да бѣде добръ завършено.

Намѣренъ е часовникъ на 9 того; Изгубилиятъ го, да се яви въ редакцията и си го получи.

Подарѣци постѣпили

въ Гимназията Мѣжки
Католич. Пансионъ

Отъ ученич. отъ училището Савва Сава Ангиларии, Надя Костакиева, Марийка Балсамаджиева, Сийка Раинова, Анка Шрасеръ, Марийка Кефсизова, Мика Куртева, Маня Голдманъ, Милка Петрова, Люба и Милка Стрезови, Пепер. Хлѣбарова, Иванка Гаврилова, Вѣра Тодорова, Таки Попова и Свѣтла Стефанова подариха 600 папириси, 90 пощенски карти, 4 кутии кибритъ, 20 дюли, ябълки, бадеми 22 яйца, 1 кгр. смокини, 2 чиф. чорапи, 1 риза, 2 пешкира и 1½ кгр. липовъ чай.

Отъ ученичитѣ Павелъ и Асѣнь Петровичъ — цигари.

Отъ уч. В. П. Пейчевъ — цигари. Иванъ Георгиевъ — 1 пиле, 1 пита съ яйца и цвѣта.

Ради Тодоровъ — 4 кгр. ябълки. Г-ца Катя Димитрова учителка въ с. Джеферлий събрала отъ дѣцата 60 яйца. (слѣдва).